

Sygn. akt V AGz 168/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Grzegorz Misina
Sędziowie:	SA Irena Piotrowska
	SA Dariusz Chrapoński (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2020 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi Syndyka Masy Upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości z siedzibą w S.

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego (...)

na przewlekłość postępowania w sprawie o sygn. akt X GUp 73/17 zawisłej przed Sądem Rejonowym (...)

na skutek zażalenia skarżącej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 12 marca 2020 r., sygn. akt XIX S 14/20

postanawia :

odrzucić zażalenie.

SSA Dariusz Chrapoński	SSA Grzegorz Misina	SSA Irena Piotrowska
------------------------	---------------------	----------------------

Sygn. akt V AGz 168/20

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 marca 2020 roku Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił skargę Syndyka Masy Upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości z siedzibą w (...) na przewlekłość postępowania upadłościowego (...) Spółki Akcyjnej w upadłości z siedzibą w K. prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...) pod sygnaturą akt X GUp 73/17. Podstawą takiego rozstrzygnięcia była okoliczność braku posiadania przez skarżącą legitymacji do wystąpienia ze skargą na przewlekłość postępowania.

Od powyższego postanowienia skarżąca wywiodła zażalenie do Sądu Apelacyjnego, zarzucając naruszenie art. 3 pkt 5 i art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w

postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez uzasadnionej zwłoki (Tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 75 ze zm., zwana dalej: „ustawą”), art. 896 § 1 pkt 2 w zw. z art. 887 i art. 902 k.p.c..

Wskazując na te zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenia kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu z następujących przyczyn.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Skarga na przewlekłość postępowania jest szczególnym rodzajem środka odwoławczego. Postępowanie wywołane skargą na przewlekłość postępowania w świetle całości zapisów ustawy jest przy tym sui generis postępowaniem sądowym o charakterze nadzorczym. Jednocześnie ma ono charakter wypadkowy w stosunku do postępowania co do istoty sprawy. W orzecznictwie utrwalone zostało stanowisko, że na postanowienie w przedmiocie przewlekłości postępowania nie przysługuje środek odwoławczy. W konsekwencji więc to postępowanie ma charakter jednoinstancyjny, w którym ustawodawca wyłączył dopuszczalność zaskarżenia wydanych w jego toku orzeczeń (por. uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05, OSNCP 2006, nr 21-22, poz. 341 oraz postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 lipca 2006 r., III CZ 42/06, OSN-ZD 2008/1/2, z dnia 12 października 2007 r., I CNP 55/07, z dnia 23 października 2014 r., III SO 2/14). Zasada jednoinstancyjności postępowania w przedmiocie skargi na przewlekłość postępowania została uznana za zgodną z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 78 i art. 176 ust. 1 Konstytucji przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 22 października 2015 r. (SK 28/14, Dz. U. z 2015 r., poz. 1785).

Z kontekstu uzasadnienia zażalenia wynika, że skarżący prezentuje pogląd o niedopuszczalności środka odwoławczego na postanowienie sądu rozstrzygające merytorycznie skargę, tj. uwzględniające lub ją oddalające. Zdaniem natomiast skarżącego dopuszczalne jest zażalenie na postanowienie sądu odrzucające skargę, gdyż podstawą takiego rozstrzygnięcia jest art. 9 ust. 2 ustawy. Natomiast orzeczenia Sądu Najwyższego, w których przesądzono niedopuszczalność wniesienia środka odwoławczego zostały wydane na gruncie art. 8 ust. 2 ustawy.

Z takim poglądem nie sposób się zgodzić. Dla uznania, że na postanowienie odrzucające skargę na przewlekłość postępowania przysługuje zażalenie nie dostarcza wystarczających argumentów fakt, że podstawą prawną takiego rozstrzygnięcia jest art. 9 ust. 2 ustawy, gdyż również i do tego rodzaju materii odnosi się art. 8 ust. 2 ustawy. Zgodnie z jego treścią, w sprawach nieuregulowanych do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Odpowiednie stosowanie do postępowania wywołanego skargą na przewlekłość postępowania przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu zażaleniowym nie może per se dawać podstawy do wniosku, że niezaskarżalne jest postanowienie merytoryczne – uwzględniające lub oddalające skargę, a zaskarżalne jest postanowienie odrzucające skargę. Wskazane w tym przepisie odwołanie oznacza przede wszystkim, że stosuje się do postępowania skargowego te regulacje procedury cywilnej o postępowaniu zażaleniowym, które w omawianej ustawie nie zostały unormowane. Przy stosowaniu przepisów do stosowania których ustawodawca odsyła, nie można pominąć faktu, że stosuje się je „odpowiednio”. W rezultacie zastosowania nie mają te przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, które są dla postępowania skargowego bezprzedmiotowe, jak również sprzeczne z treścią lub istotą regulacji zawartej w ustawie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego dopuszczalność wniesienia środka odwoławczego na orzeczenie sądu rozpoznającego skargę na przewlekłość postępowania winna być jednolicie postrzegana poprzez pryzmat przywołanej charakterystyki

tego postępowania w odniesieniu do wszystkich postanowień wydanych w przedmiocie rozpoznania skargi, a nie tylko merytorycznych – uwzględniających lub oddalających skargę. Z tego względu również i w przypadku postanowienia o odrzuceniu skargi zażalenie jest niedopuszczalne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r., III SO 19/05 oraz z dnia 13 kwietnia 2006 r., III SO 41/05). Dlatego też nie mają odpowiedniego zastosowania do postanowień wydanych w toku postępowania skargowego przepisy Kodeksu postępowania cywilnego regulujące dopuszczalność wniesienia środków zaskarżenia od wydanych przez sąd orzeczeń. Pozostają one bowiem w sprzeczności z charakterem tego postępowania.

Mając wzgląd na powyższe na podstawie art. 373 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. i art. 8 ust. 2 ustawy orzeczono jak na wstępie.

SSA Dariusz Chrapoński	SSA Grzegorz Misina	SSA Irena Piotrowska
------------------------	---------------------	----------------------